

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga. Nytaarsgave for 1812

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 49. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1811_171-txt-shoot-idm2278/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ved for sin søgne Søn, men Åsmund tyedes at have forloret Nøf og vilde ingen give. Da red Ilug om Høsten med tredive Mand til Mesfell; Åsmund og hans Sønnen som afsøien, men Ilug fik fat paa to af hans Brønder, den Eine slog han ihjel og lemstøede den Anden. End tyedes Hermand ei at have saaret Ved for Sunlaug, og derfor dræbte han Åsmunds Broder søn Ravn. Dermed blev det stille om den Handel.

Thorstein Egilsson giftede sin Daatter Helga med Thorfell Hallkelsøn, som boede i Ravnedal. Helga drog hjem med ham; men elskede ham kun lidt, thi enddog Sunlaug var død, gif han hende aldrig af Minde. Thorfell var imidlertid en heel Mand, rig paa Gode og en god Elskald, og han havde ei saa faa Børn med Helga; Thorarin bed en af deres Sønnen, og den anden Thorstein.

Det var Helgas største Sammen, at hun bredte Kappen ud, som var Sunlaugs Ekenk, og stirrede paa den lange. Engang kom der megen Sæt i Thorfells Gaard og Mange stundes længe. Helga strændede ogsaa, men laa dog ikke. En Løvedagsten sad hun for Arnen og hvidde sit Hoved paa sin Husbonds Kna, da lod hun sig hente Sunlaugs Kappe, og der hun fik den, reiste hun sig op, og bredte den ud for sig, og stirrede paa den

D

længe, til hun saldt tilbage i sin Husbonds Svavn og opgav sin Mand. Thorfell load:

Helga! jeg dig monne holde
Død udi Arnen,
Men dog din Sunlaug i Svavnen
Salde du tykdes.
Gud haver Randen annammet;
Du jeg end søfrende beder
Kommer den ikke igen.
Dit maa jeg sørge og hulle
Hoved med Afse og Lin!

Helga blev til Kirke baaren, men Thorfell sad efter, og Alle sørgede over Helgas Afgang, som venteligt var. Dette er Udgangen paa Sunlaug Dræmtinges Saga.

